

Abstrakt

Diplomová práce se zaměřuje na komparativní analýzu vybraných děl ruského spisovatele Pavla Ulitina (1918–1986) a českého básníka Ivana Blatného (1919–1990). Tito autoři využívali ve své tvorbě multilingvální metodu, čímž jsou myšleny texty, které kombinují více než jeden jazyk. Blatný začal psát mnohojazyčnou poezii, když se nacházel v exilu v Anglii. Výsledkem této tvorby je sbírka *Pomocná škola Bixley* (1979). V této knize dochází ke kombinaci několika jazyků pro vytváření literárního efektu. Podobný přístup k mnohojazyčnosti můžeme pozorovat také u Pavla Ulitina, jehož próza *Čtyři Kvarka* (1969) existuje spíše ve formě rukopisu. Pavel Ulitin psal svoji prózu také ve specifických podmínkách. Jeho hlavními čtenáři byli jeho známí a kamarádi. Kniha *Čtyři Kvarka* (1969) vyšla poprvé v roce 2018. Texty Blatného a Ulitina jsou komplexními literárními artefakty, jejichž publikace byla možná jenom kvůli dodatečnému redaktorskému zásahu a zpracování rukopisů. Předkládaná diplomová práce se také zabývá tím, jak tento redaktorský zásah ovlivnil finální podoby textů, s nimiž se dnešní čtenář může setkat. Diplomová práce se skládá ze dvou částí. První část se věnuje biografickým autorů a uvádí literární a recepční kontext pro jejich tvorbu. Druhou část práce představuje komparativní analýza děl Ulitina a Blatného s cílem situovat jejich tvorbu do kontextu vývoje multilingvální literatury v Evropě počínaje modernismem. Diskuse o literárním multilingvismu je založená na základě teoretických textech představitelů ruského formalismu jako Viktor Šklovskij a Jurij Tynjanov.

Klíčová slova: translingvismus, multilingvismus, modernismus, poezie, báseň, poetika, literatura, formalismus